

GRATULÁLUNK!

Augusztus 20-án Vásáry Tamás zongoraművész és Erdő Péter bíboros vehette át Áder János köztársasági elnöktől a Magyar Szent István Rend díjat a Sándor-palotában. Az államfő elmondta, Vásáry Tamás távolba mutató, magas célokat állított maga elé, csodagyerekségének ígéretét váltotta be. A köztársasági elnök köszönetet mondott Vásáry Tamásnak, amiért az egykori

kényszerű búcsú után végül hazatért, továbbá a nagyhírű lemezkiadók és fényes koncerttermek ünnepelt csillagaként is megmaradt magyarnak.

Ifjú titánból lett rajongással körülvetett, érett művész és bölcs mester – fogalmazott Áder János, aki szerint Vásáry Tamás szuggesztív, magával ragadó előadómódja egy olyan hangszeren hozott számára sikert, amely körül még a világ élvonalában is nagy a tolongás.

A ZENEI TERÜLET KITÜNTETETTJEI

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere augusztus 20-án alkalmából Magyar Érdemrend Középkereszt, Magyar Érdemrend Tisztikereszt, Magyar Érdemrend Lovagkereszt, Magyar Arany Érdemkereszt, Magyar Ezüst Érdemkereszt, Magyar Bronz Érdemkereszt állami kitüntetések, valamint Móra Ferenc-, Pauler Gyula-, Szinnyei József-díjakat adott át a Pesti Vigadóban.

Kiemelkedő színvonalú munkája elismeréseként **Magyar Érdemrend Tisztikereszt polgári tagozat** kitüntetésben részesült:

DR. DUFFEK MIHÁLY zongoraművész-tanár, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának tanszékvezető egyetemi tanára, megbízott dékán,

Magas színvonalú munkájáért **Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat** kitüntetést vehetett át:

BERCZELLY ISTVÁN Liszt Ferenc-díjas operaénekes, érdemes és kiváló művész, a Magyar Állami Operaház örökös tagja,

EMBER CSABA, a balassagyarmati Rózsavölgyi Márk Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója, a Balassagyarmati Dalegylet elnök-karnagya,

DR. KUCSERA TAMÁS GERGELY, a Magyar Művészeti Akadémia főtitkára,

Kimagasló tevékenysége elismeréseként **Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat** kitüntetésben részesült:

BÁTOR TAMÁS operaénekes, a Művészetek Palotája koprodukciós programigazgatója, a Miskolci Nemzetközi Operafesztivál volt igazgatója,

BOGÁNYI TIBOR gordonkaművész, a Pannon Filharmonikusok vezető karmestere,

GÁRDIÁN GÁBOR gordonkaművész, mestertanár, a Gárdián Gordonkaiskola sorozat szerzője, a szegedi Király-König Péter Zenei Alapfokú Művészeti Iskola tanára,

HÁMORI MÁTÉ karmester, az Óbudai Danubia Zenekar művészeti vezetője.

Kiemelkedő tevékenysége elismeréseként **Magyar Bronz Érdemkereszt polgári tagozat** kitüntetésben részesült:

SZEGEDI CSABA operaénekes, a Magyar Állami Operaház magánénekes.

Komolyzenészek a futballpályán

A korábbi évek nagyszerű barátságos mérkőzéseit követően **2017. június 25-én** a budapesti fehérvári úti **Budai Sportcentrum Futballaréna** (XI. Fehérvári út 126-128.) műfüves pályán ismét megrendezésre került a Szimfonikus Zenekarok Futball kupája.

Az egész országra kiterjedően mentek ki meghívók a zenekarok részére. Az idén is sok csapat jelezte részvételi szándékát. Végül az alábbi együttesek csapatai léptek pályára:

Concerto Budapest, Győri Filharmonikusok, MÁV Szimfonikus Zenekar, Nemzeti Filharmonikus Zenekar és Kórus, Opera, Rádiózenekar, Szolnoki Szimfonikusok, Zuglói Filharmonia.

A győztes csapatnak járó serleg és focilabda

A győztes rádiós csapat

A Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetsége által biztosított, a győztesnek kijáró serleget idén a Rádiózenekar csapata nyerte el.

Csapat névsor: Cs. Nagy Tamás, Szepesi János, Lajcsik Dániel, Kovács Péter, Máté Győző, Fretyán Dávid, Kirsch János, Simon Dávid, Tóth Péter.

A második helyezett az Opera csapata lett.

Csapat névsor: Gál Károly, Kirsch Bence, Fábry Bálint, Patay Lóri, Lud-

vig István, Babácsi Csaba, Könyves-Tóth Mihály.

A harmadik helyezett a Concerto Budapest csapata lett.

Csapat névsor: Németh Mátyás, Csikós György, Bíró Attila, Kasza Nándor, Pecze Balázs, Puha György, Tóth Bálint, Tóth Tamás, Takács Tibor.

Gólkirályok: Gál Károly és Könyves Tóth Mihály (Opera)

Gratulálunk!

Az első három helyezett csapat

VARÁZSFUTODA

„Nem az idő, hanem a megtett út a fontos”

PVK csoportkép az induló csapatokról

FOTÓ: ZÁKÁNY GERGELY

A 32. Wizz Air Budapest Félmaraton Papageno Varázsfutoda Kupa (PVK) keretében lezajlott minden idők első, félmaratonos távon, muzsikus mezőnynek szervezett külön versenye. Az abszolút győztes a Budapest Show Kórus Team (Sajó Mátyás, Lánszki Lőrinc, Hajba Gergő) lett.

A további induló csapatok:

Largo Savaria Mix (Benkő Éva, Kiss-Vincze Eszter, Kiss Mihály Barna)

Prestissimo Savaria (Nábrádi Szabolcs, Kiss Barna, Dankó László)

Szombathelyi Szimfonikus Lajhások (Kovács Róbert, Béres Ottó, Szabó Levente)

Dohnányi Fesztelenek (Konrád Barnabás, Kéri Zsuzsanna, Werner Gábor)

Dohnányi Zenekar Xtra (Turcsányi Ildikó, Gyöngyösi Levente, Cser Krisztián)

Dohnányi-Fiszkirai (Sass Magdolna, Bánki Berta, Korda Nikolett)

Dohnányi RUNbo (Tóth Péter, Horváth Marcell, Ablonczy Keve)

Fenomén Fúvós Futók (Lukács Gergely, Szikora Márton, Filó Edit)

Budapesti Filharmóniai Társaság Zenekara (Fahidi Patrícia, Szabó Gábor, Nagy Csaba)

Fitt Klasszikusok (Jankovics Barbara, Mitró Apolka, Varga Júlia)

Rózsaszín párduc vonós trió (Csíkos Zsuzsanna, Nemesi Judit, Lakatos András Mónika)

Óbudai Danubia Zenekar csapata

(Benyus Péter István, Hámori Máté, Paulay Katalin)

Rádióaktív-Rádiózenekar (Kovács Péter, Bárdos Borbála, Jankó Attila)

Papageno II. (Zsoldos Dávid, Sinkó Dóra, Balázs Jenő)

Rádiózenekar vonósok (Fervágner Csaba, Frittmann Zsombor, Nahaj Gábor)

Váczai Eszter Quartet (Váczai Eszter, Elek-Belus Fruzsina, Gátos István)

Hangfutárok- Dunakeszi Koncertfúvósok (Domokos Ildikó, Sebestyén Zsuzsanna, Varga István)

Nemzeti Filharmonikus Zenekar-futottak még (Joó Szabolcs, Sárosi Péter, Bodor János)

Papageno I. (Bársony Péter, Tóth Endre, Szalai Éva)

A kupára nevezők a teljes, mintegy 15.000 versenyzőt érintő végelszámolásánál egyáltalán nem a futottak még kategóriába kerültek.

A Varázsfutoda első helyezett csapata, a Budapest Show Kórus Team az összetett verseny majdnem 600 csapatos mezőnyében 22. helyezést ért el, a Varázsfutodán 14. helyezett Fitt Klasszikusok csapat a triók női mezőnyé-

ben lett 22., ugyanitt a Rózsaszín Párduc trió 26. helyezést ért el.

A 32. Wizz Air Budapest Félmaraton Papageno Varázsfutoda Kupa dobogósai.

Budapest Show Kórus Team (Sajó Mátyás, Lánszki Lőrinc, Hajba Gergő) 01:46:43

Szombathelyi Szimfonikus Lajhások (Kovács Róbert, Béres Ottó, Szabó Levente) 01:49:04

Fenomén Fúvós Futók (Lukács Gergely, Szikora Márton, Filó Edit) 01:50:22

A díjkiosztóra a többi kategóriával ellentétben nem a versenyen került sor, hanem hamarosan, egy külön erre az alkalomra szervezett eseményen adjuk át az I–III. helyezett férfi és női csapatok számára a serlegeket és a Papageno magazin értékes megjelenéseket tartalmazó díjait, a IV–X. helyezett váltók pedig csapatnévre szóló oklevelet vehetnek át. A díjtadóra várunk mindent résztvevő csapatot!

(Papageno)

Héthy Apor ösztöndíj

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen az alapképzésen tanuló hallgatók számára tartott évvárón Dr. Kutnyánszky Csaba adta át a Zeneakadémia Alapítvány Héthy Apor ösztöndíját, amelyet idén Soós Máté BA III. évfolyamos hegedű szakos hallgató, illetve Schwartz Zoltán, a Zeneakadémia Rendkívüli Tehetségek Képzőjének diákja vehetett át.

Kocsis Zoltán emléktábla-avatás

Mácsai János avató beszédének kivonata – Újpalota, 2017. május 31.

„Emléktábla avatás”. Micsoda megemészthetetlen esemény ez Kocsis Zoltánhoz társítva. Persze szép gesztus, fontos és magasztos, köszönet érte mindenkinek, akiket az érdem illet, de ő annyira az éléhez kötött személyiség volt, hogy vele kapcsolatban mindig disszonáns csengése lesz a „volt” szónak, a múlt időnek.

Épp tegnap este, 65. születésnapján bizonyosodott be sokadszor, hogy lehetetlen őt nem jelenlévőnek tekinteni. Azt hiszem, nincs szükség életrajzának ismertetésére, funkcióinak, kitüntetéseinek felsorolására. Ritka, hogy valakit olyannyira elismernek már pályája kezdetétől, mint őt. A rá jellemző szarkasztikus humorral megjegyezte: „Csak a Hős anya-emlékérmet nem kaptam még meg.” Mindez azonban cseppet sem változtatott a munkáján, jogos öntudatossága mellett egyetlen tizenhatod-szünet idejére sem szállt fejébe a dicsőség.

Mert ez volt számára a legfontosabb, a munka. Lényegében az egyetlen igazán fontos dolog. Mely persze csak eszköz, valami magasabb rendű, esztétikai, sőt transzcendens élmény megtalálása és továbbadása érdekében, de úgy tartotta, hogy még az ő, szinte emberfeletti adottságaival sem megy más-képp, csak a lehető legnagyobb munkabefektetéssel, maximalizmussal. Sokan mondták neki, két végén égeti a gyertyát. Azt válaszolta, ha lenne több vége, az is mind égne. Most látszik, micsoda életmű maradt utána. Az előadóművészet mulandó tünemény, igaz. De csak félig. Szerencsére a 20. századnak sok borzalma mellett azért eredményei is voltak, nekünk zenei elkötelezettségnek az egyik legfontosabb a hangrögzítés. Ma már nemcsak maguk a zeneművek, hanem immár egy évszázada az előadóművészet csúcsteljesítményei is a

zenetörténeti kánon részévé válnak. Kocsis Zoltán lemezeit, és szerencsére nemcsak a teljes Bartók zongorás életművet, hanem rengeteg egyéb felvételét is etalonként élvezhetjük. Zenekari felvételei még nem olyan könnyen hozzáférhetők, de ki fog derülni, nemcsak az egyik legnagyobb zongoraművész, de az egyik legjelentősebb karmestere is volt korának. A Bartók-összkiadás ugyan befejezetlen maradt, de annyira azért készen áll, hogy bőven megvan a zsinórmérték, már csak kellő odaadás és persze tehetség kell a teljessé tételéhez. Nem lesz könnyű ebben utolérni Kocsis Zoltánt. De természetesen ugyanez vonatkozik minden más munkára is, amiben részt vett.

Szorgalmának, enciklopédikus gondolkodásának egyelőre kevésbé ismert része például, hogy fantasztikus archívátor volt, az ő hatalmas gyűjteménye a legrendezettebb valamennyi magán és nyilvános archívum között, amit valaha láttam. Ha egyszer közkinccsé válhat, csodákat hallhatunk majd. De őrizni fogják nevét kottakiadásai, bő másfélszáz átírtára, vagy hangszerelései. Azután cikkei, amelyek szintén megérdemelnek majd egy összegyűjtött kiadást, hisz zenetörténetészeket leköröző módon informatívak, pontosak, érdekesek.

A hazai zenei, sőt egész kulturális életünkben betöltött meghatározó, mértékadó, mondhatnám kontroll-szerepe már most rettenetes hiány. Lehet, hogy néhányan terhesnek érezték ezt, de csak azoknak kellett tartania a rosszállásától, akik ártottak a zene ügyének, vagy nem hozták elő magukból a bennük rejlő maximumot. Ahogy ironikusan megjegyezte nem is oly rég: «Én csak úgy lebegek a zenei élet felett.» Igen, ezt mindenki érezte. De ennyi elég is volt. Minden leütött billentyűben, minden

meghúzott vonóban, megfújt kürt-hangban, ami ebben a hazában megszólalt, benne volt az ő láthatatlan figyelme. Hadd idézzem Szvjatoszlav Richtert, a 20. század egyik legnagyobbját, aki huszonévesen barátjává fogadta az ifjú „vadócot”, ahogy egyszer nevezte Kocsist, és lovaggá ütötte azzal, hogy közös koncerteket adott vele. Amikor Richter Prokofjev halálhírére vette, azt írta naplójába: Nem akarok szomorkodni, hiszen azon sem szomorkodunk, hogy meghalt Haydn. Igen, igaza van Richternek. Akárcsak ő maga, Kocsis Zoltán is az elmúlt fél évszázad halhatatlanjai között van már. Az életmű lezárt, de nem befejezett, mindannyiunk dolga, felelőssége, kötelessége, hogy folytassuk. A saját munkánk minőségével, szorgalmával, odaadásával, a bennünk rejlő, akár mégoly csekély talentum maximális kibontásával. Csak ezzel tudunk rá valamennyire is méltó módon emlékezni. Az emléktábla, azután majd az intézmény-elnevezések, vagy utca névadás és a többi hasonló csak szép gesztus, támasz. De nem végállomás, hanem kiindulópont.